

har vi selvfølgelig i dag et meget stærkt behov for at få markeret, at det ikke var derfor, vi pegede på regeringen.

Vi er lidt kede af, at der ikke kan vedtages noget i dag, fordi den del af Folketinget, der hånede os for, at vi ikke ville udtrykke mistillid, i dag ikke engang vil være med til at udtrykke kritik. Det må jeg nok sige er ynkeligt.

Jeg har sagt før, at mistillid, kritik af regeringen, vil vi til enhver tid udtrykke uanset de parlamentariske konsekvenser. Hvis vi dermed kunne forhindre, at regeringen gennemførte et givet angreb på befolkningen, ville vi til enhver tid stemme imod den. Vi ville til enhver tid prøve at bringe regeringen til fald, hvis det samtidig kunne forhindre en ulykke. Men helt ærligt: Skulle vi stemme for et mistillidsforslag bare for at få en endnu større ulykke til fadet? Nej, det kan man vist ikke rigtig tro helt alvorligt på.

Vi ville med denne debat have afklaret, hvor de ideologiske forskelle i dansk politik er, men det må jeg indrømme ikke er lykkedes helt. Og jeg må jo sige, at efter debatten og efter Socialdemokratiets hårdnakkede forsvar for alt det, regeringen har lavet de sidste måneder, undrer det mig meget, at Socialdemokratiet ikke stemmer for det forslag til vedtagelse, der er fremsat af fire partier. Det ville jo sådan set være helt logisk på baggrund af forløbet, på baggrund af det, der hidtil er sket.

Vores egen vedtagelse kan åbenbart ikke få flertal, men jeg vil sige, at det var et tilbud til Folketingets partier om, at man uanset forskellige meninger om alt muligt andet alligevel af almindelig politisk anstændighed kunne samles om at sige: Her trækker vi strengen. Her er grænsen for, hvad vi i fællesskab mener at man kan love den ene dag og gøre den næste.

Jeg synes, et flertal burde have taget imod tilbuddet og sagt sådan, så vi kunne få i hvert fald en vis minimumstandard for politisk hæderlighed, men det kunne vi desværre ikke komme igennem med.

Statsministeren siger, at det er et personangreb, der har præget debatten.

Det er ikke min opfattelse. Jeg mener, at vi har taget udgangspunkt i valgkampen i marts, som på mange måder var opløftende. Der kom ideologiske forskelle frem, og der blev et reelt valg mellem den solidariske velfærd og en regering, der bygger på Venstre og fru Pia Kjærsgaard, og da vandt den solidariske velfærd, og

det var meget opløftende. Men udviklingen siden da har på ingen måde kunnet leve op til de takter, der var i valgkampen og i den første tid efter valget, og det beklager vi meget. Og det er det, vi med denne debat har ønsket at få sat fokus på, og vi synes faktisk, det er lykkedes os ganske udmærket at få sat fokus på, at udviklingen siden valget var et brud med det, der var lagt op til i valgkampen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 34 af Frank Aaen (EL) (se foran) forkastedes, idet 23 (SF, DF, EL og FP) stemte for, 81 (S, V, KF, CD, RV og KRF) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Ulla Tørnæs (V), Pia Christmas-Møller (KF), Peter Duetoft (CD) og Jann Sjursen (KRF) (se foran) forkastedes, idet 52 (V, KF, DF, CD, FP og KRF) stemte for, 52 (S, RV og EL) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Holger K. Nielsen (SF) (se foran) forkastedes, idet 21 (SF, DF og EL) stemte for, 83 (S, V, KF, CD, RV, FP og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Ændrede regler om udbetaling af invaliditetsbeløb).

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 12/1 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal lige bede om, at man, i det omfang man forlader salen, gør det i ro og især i stilhed.